

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per un Ajuntament sobre l'exercici dels drets d'accés i de cancel·lació de dades personals per part d'un ciutadà

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de l'alcalde d'un Ajuntament, en què sol·licita a l'Autoritat l'emissió d'un dictamen en relació amb la presentació de diverses sol·licituds d'un ciutadà (en endavant, l'interessat).

En concret, l'interessat hauria sol·licitat un dret d'accés a les seves dades personals incloses en fitxers o tractaments de l'Ajuntament, i també hauria presentat repetides sol·licituds de cancel·lació de dades.

La consulta s'acompanya d'un escrit de la secretària accidental de l'Ajuntament, de còpies de les diverses instàncies presentades i de les respostes donades per l'Ajuntament, així com de còpia d'un escrit del Síndic de Greuges reclamant determinada informació a l'Ajuntament, i de la resposta d'aquest.

Analitzada la petició, vista la normativa vigent aplicable i l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina següent.

I

(...)

II

Com s'exposa en la consulta, en data 16 de juliol de 2012 un ciutadà va presentar una instància per tal de sol·licitar informació sobre les seves dades personals, incloses en fitxers o tractaments de l'Ajuntament, en exercici del que disposa l'article 15 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En relació amb aquest dret d'accés, i vista la resposta de l'Ajuntament, l'interessat hauria demanat una sèrie d'aclariments que l'Ajuntament hauria atès, ampliant la resposta donada inicialment.

Segons la consulta, a banda de l'exercici del dret d'accés, el mateix interessat ha presentat repetides sol·licituds de cancel·lació de dades. En concret, entre el 14 de setembre i el 28 de setembre de 2012, l'interessat presenta un total de set instàncies diferents, reclamant la cancel·lació i l'esborrat de les dades aportades en cada instància i d'imatges enregistrades de la seva persona, a través de sistemes de videovigilància de l'Ajuntament, corresponents al dia anterior o dies anteriors a la data en que presenta cada instància.

L'Ajuntament manifesta que la concreció que exigeix l'interessat en la resposta relativa al dret d'accés, així com la reiteració en les sol·licituds de cancel·lació de dades, suposen una obstrucció i obstaculització al funcionament normal del propi Ajuntament.

Finalment, l'Ajuntament, exposa que el mateix interessat "va presentar queixa al Síndic de Greuges de Catalunya perquè segons ell l'Ajuntament no donava resposta als seus

escrits". L'Ajuntament aporta còpia de la resposta donada al requeriment del Síndic de Greuges.

Vist que l'Ajuntament sol·licita informe "per tal d'aclarir com ha d'actuar l'Ajuntament davant del supòsit exposat", i que en la consulta es fa esment a l'exercici de dos drets diferenciats, com són el dret d'accés i el dret de cancel·lació, en aquest dictamen s'analitzaran de forma separada les previsions i l'exercici dels dos drets esmentats.

Cal fer avinent que no estem davant d'una reclamació de tutela de drets (article 18 de la LOPD), i per tant la finalitat d'aquest dictamen consisteix únicament en exposar el règim legal aplicable i les consideracions jurídiques escaients en relació amb el supòsit plantejat, sense prejudicar sobre el resultat d'eventuals actuacions que es durien a terme únicament en el cas que l'interessat presentés una reclamació de tutela de drets, i que podrien tenir en compte altres elements.

III

En relació amb l'exercici del dret d'accés per part de l'interessat, aquest presenta la seva sol·licitud utilitzant un formulari en el que s'indica, en l'assumpte: "Sol·licitud d'informació sobre les dades personals incloses en un fitxer o tractament."

La sol·licitud esmentada no inclou més concrecions, és a dir, no especifica els fitxers o tractaments en relació amb els quals exerceix l'accés, per la qual cosa s'entén que exerceix un accés respecte tots els fitxers o tractaments dels que és responsable l'Ajuntament.

En data 3 d'agost de 2012, l'Ajuntament, en resposta a la sol·licitud presentada, informa a l'interessat que consta inscrit en quatre fitxers de l'Ajuntament, concretant els noms dels quatre fitxers (padró municipal; programa de comptabilitat municipal; arxiu municipal -en aquest cas, indicant un dictamen en el que es dedueix que consten dades de l'interessat-, i piscina municipal), i afegeix que en el Registre d'entrada a l'Ajuntament consten entrades de vuit escrits de l'interessat, indicant la data, l'assumpte i el contingut de cadascun d'ells. Pel que fa al Registre de sortida, l'Ajuntament indica quatre escrits, també amb detall de la data, l'assumpte i el contingut de cadascun d'ells.

L'Ajuntament afegeix en el dit escrit de resposta que:

"6. Per últim, consten en els arxius municipals 208 escrits presentats pel Sindicat (...) que vostè signa, juntament amb altres o en solitari."

En resposta a l'escrit de l'Ajuntament, el sol·licitant reclama, en data 4 de setembre, una concreció respecte la informació rebuda relativa al punt 6 de l'escrit de l'Ajuntament, transcrit, relatiu als 208 escrits esmentats, ja que "no se especifica el asunto de los distintos documentos ni su contenido".

En l'escrit de 4 de setembre, citat, l'interessat també demana informació concreta sobre les seves dades en relació amb el Síndic de Greuges, i amb l'empresa Fundación Privada (...).

L'Ajuntament respon a aquest escrit en data 18 de setembre, en els següents termes:

Respecte la petició relativa als 208 documents, citats, l'Ajuntament informa a l'interessat que "les úniques dades que hi consten són les que vostè proporciona en els

mateixos i que el fet de respondre escrit per escrit les dades que apareixen suposaria una obstrucció al funcionament normal del servei públic que té encomanat aquest Ajuntament (...)

En relació amb el Síndic de Greuges, l'Ajuntament respon que "no ens consten les seves dades personals ja que el trasllat de queixa que es va fer fou en nom d'un Sindicat i no en nom de cap persona física".

En relació amb la Fundació Privada (...), l'Ajuntament informa al sol·licitant sobre les dades personals que consten, en concret, el seu nom i cognoms, el seu DNI i adreça, i que "en el moment en que es va obrir l'expedient, era delegat sindical de la secció sindical (...) Fundació (...). En el mateix expedient hi consten diversos escrits del Síndic de Greuges demanant informació sobre l'expedient i la nostra resposta cap a vostè, on només hi apareix el seu nom i cognoms."

IV

El dret d'accés consisteix en que una persona física (article 3.e) de la LOPD) tingui coneixement sobre la informació que tracta un responsable, en aquest cas, un Ajuntament, referida a la seva persona. Es tracta d'un dret de caràcter personalíssim (article 23 del Reglament de la LOPD, aprovat per Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, en endavant, RLOPD), a partir del qual el titular pot tenir prou informació per analitzar si el tractament que el responsable fa de les seves dades s'ajusta a les exigències de la LOPD i, si escau, prendre alguna mesura al respecte.

L'article 15 de la LOPD configura l'exercici del dret d'accés dels ciutadans a les seves dades personals en els següents termes:

- 1. L'interessat té dret a sol·licitar i obtenir gratuïtament informació de les seves dades de caràcter personal sotmeses a tractament, l'origen de les dades i les comunicacions efectuades o que es prevegin fer.*
- 2. La informació es pot obtenir mitjançant la mera consulta de les dades per mitjà de la visualització, o la indicació de les dades que són objecte de tractament mitjançant escrit, còpia, telecòpia o fotocòpia, certificada o no, en forma llegible i intel·ligible, sense utilitzar claus o codis que requereixin l'ús de dispositius mecànics específics.*
- 3. El dret d'accés a què es refereix aquest article només pot ser exercit a intervals no inferiors a dotze mesos, llevat que l'interessat acrediti un interès legítim a aquest efecte, cas en què el poden exercir abans."*

Els articles 25 i següents del RLOPD desenvolupen aquesta previsió. En concret, l'article 25.1 del RLOPD disposa que l'afectat ha d'adreçar una comunicació al responsable, acreditant la seva identitat, i que la comunicació ha de contenir, a més:

- "b) Petició en què es concreta la sol·licitud.*
 - c) Adreça als efectes de notificacions, data i signatura del sol·licitant.*
 - d) Documents acreditatius de la petició que formula, si s'escau.*
- (...)"

La normativa de protecció de dades (article 15.1 de la LOPD i article 27.1 del RLOPD, en connexió amb la previsió de l'article 29.3 del mateix RLOPD), preveu que el responsable ha de concretar, en atendre el dret d'accés, l'origen de les dades, la finalitat del tractament o les possibles cessions.

En el cas que ens ocupa l'interessat ha sol·licitat accés a les seves dades en termes amplis, és a dir, en relació amb qualsevol fitxer o tractament responsabilitat de l'Ajuntament. Si bé això no impedeix atendre igualment el dret d'accés, sí cal tenir present que la pròpia normativa de protecció de dades admet que un dret d'accés, segons com sigui formulat per l'interessat, pot generar certa complexitat a l'hora de respondre, fins al punt de considerar raonable que l'interessat hagi de concretar la seva petició, si així ho demana el responsable (article 27.2 del RLOPD).

L'Ajuntament va atendre el dret d'accés en data 3 d'agost de 2012, enumerant els diferents fitxers en els que s'inclouen dades personals de l'interessat –quatre, en concret-, així com diversos expedients del Registre d'entrada i sortida de l'Ajuntament. L'Ajuntament també feia referència a un total de 208 escrits, signats pel sol·licitant, en solitari o amb altres persones, informant que són escrits presentats per una organització sindical.

Els aclariments que demana l'interessat respecte l'assumpte i el contingut dels 208 documents, s'han de considerar com a part del dret d'accés formulat, i no com un nou accés independent, als efectes del que disposa l'article 30 del RLOPD, ja que es refereixen a fitxers o tractaments sobre els que es formulava el dret d'accés inicialment, i respecte els quals l'interessat considera que la informació és insuficient.

Tenint en compte la naturalesa dels 208 documents esmentats, i l'objecte del dret d'accés previst en la LOPD, en el cas que en tots aquests documents es tractin, com sembla, les mateixes dades (dades identificatives i, si escau, de contacte de les persones que presenten els escrits), seria suficient que l'Ajuntament les comuniqui una sola vegada a l'interessat, sense haver de fer una comunicació en relació amb tots i cadascun dels escrits.

Amb tot això, tenint en compte l'objectiu del dret d'accés, les previsions normatives citades i els termes amplis en els que l'interessat ha exercit aquest dret, que com s'ha esmentat podrien suposar una certa complexitat en la resposta, es podria considerar, per la informació de què es disposa, que l'Ajuntament ha atès el dret d'accés de forma adequada, ja que la informació donada per aquest en l'escrit de data 3 d'agost, complementada per l'escrit de 18 de setembre, permet que l'interessat tingui informació clara i suficient de les seves dades, tractades en el conjunt de fitxers i tractaments responsabilitat de l'Ajuntament.

A banda d'això, el sol·licitant afegeix el següent en el seu escrit de 4 de setembre:

“También solicito que se me informe de forma clara y inteligible mis datos resultantes en relación al Síndic de Greuges, así como los datos resultantes de cualquier elaboración, proceso o trato, del origen de los datos, los cesionarios y los usos y finalidades por los cuales se han almacenado”.

Respecte d'aquesta petició, l'Ajuntament respon en l'escrit de 18 de setembre que “no ens consten les seves dades personals ja que el trasllat de queixa que es va fer fou en nom d'un Sindicat i no en nom de cap persona física”.

Als efectes del compliment del dret d'accés, l'Ajuntament explica de forma prou clara que no s'ha produït un tractament de dades personals de l'interessat en el context de l'escrit adreçat al Síndic de Greuges per un sindicat. Per tant, la resposta de l'Ajuntament en principi seria suficient i ajustada a les exigències de la LOPD, ja que explica clarament que no consten dades personals de l'interessat en aquest cas.

Així mateix, en l'escrit de 4 de setembre, i en els mateixos termes que els que es transcriuen respecte la petició relacionada amb el Síndic de Greuges, l'interessat sol·licita informació sobre les seves dades "en relación a la empresa Fundación Privada (...)".

Sobre això, l'Ajuntament informa sobre les dades personals que consten, en concret, el nom i cognoms, DNI i adreça (de l'interessat), i que "en el moment en que es va obrir l'expedient, era delegat sindical de la secció sindical (...) Fundació (...). En el mateix expedient hi consten diversos escrits del Síndic de Greuges demanant informació sobre l'expedient i la nostra resposta cap a vostè, on només hi apareix el seu nom i cognoms."

En aquest cas, en principi, la resposta donada a l'interessat també seria suficient i ajustada a les exigències de la LOPD.

Finalment, en l'escrit de 18 de setembre, l'Ajuntament informa a l'interessat sobre la previsió de l'article 30 del RLOPD, relativa a la possibilitat de denegar nous accessos.

Respecte les dades personals de l'interessat tractades en fitxers responsabilitat de l'Ajuntament, sobre les quals l'Ajuntament ha informat en els seus escrits de 3 d'agost i de 18 de setembre, pot resultar aplicable la previsió de l'article 30 del RLOPD, de manera que l'Ajuntament podria denegar nous accessos del mateix interessat respecte les seves dades personals dins el període de 12 mesos previst en el RLOPD.

Això, a menys que l'interessat acrediti un interès legítim a aquests efectes, que hauria d'anar més enllà de la simple reiteració en la petició d'accés a dades respecte les quals ja hauria estat informat per l'Ajuntament.

V

Respecte les peticions de cancel·lació de dades que formula l'interessat, l'Ajuntament posa de manifest "l'obstaculització al funcionament normal del nostre Ajuntament, que suposa rebre cada dia o cada dos dies la petició de cancel·lació d'unes dades que el mateix senyor ha presentat un o dos dies abans, incloent-hi fotocòpia del DNI i fotografia actualitzada, així com mirar els fitxers de les gravacions de les videocàmeres instal·lades a les nostres dependències."

De la documentació aportada per l'Ajuntament, s'extreu que l'interessat ha presentat un total de set instàncies diferents, en les que sol·licita:

"La cancelación de todos los datos que apporto en este escrito, al amparo de la Ley 15/1999 (...) (Adjunto copia del DNI)". També sol·licita que se li retornin les còpies del DNI i fotografies al seu domicili, així com la cancel·lació i esborrat de les imatges registrades de la seva persona, que haurien estat captades a través de sistemes de càmeres o videocàmeres instal·lades al "Registro General del Ayuntamiento", per tant, en dependències de l'Ajuntament.

Per les dates de presentació de les instàncies, es pot constatar que l'interessat sol·licita l'esborrat d'imatges que haurien estat captades en franges molt determinades de temps, en el dia o dies anteriors a la presentació de la instància. Per exemple, en la instància presentada a l'Ajuntament en data 21 de setembre, demana la cancel·lació d'imatges enregistrades el dia 20 de setembre; en la instància de 25 de setembre demana la cancel·lació d'imatges enregistrades el 24 de setembre, etc).

D'entrada, i abans d'entrar en el fons de l'assumpte, cal recordar que l'Ajuntament ha de donar sempre una resposta a l'interessat, fins i tot quan la cancel·lació sol·licitada no és procedent. Segons disposa l'article 32.2 del RLOPD:

“El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud de rectificació o cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut el termini sense que de forma expressa es respongui a la petició, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal de l'afectat, igualment l'hi ha de comunicar en el mateix termini.”

Ara bé aquesta obligació hauria de ser matisada en el cas que l'exercici del dret s'exerceixi d'una forma que pugui ser considerada abusiva. En aquest sentit, cal destacar que en determinades condicions, una reiteració sistemàtica de sol·licituds d'exercici de drets o bé un exercici distorsionat d'un dret, podria suposar un exercici abusiu d'aquests drets, en els termes en què es defineix en l'article 7.2 del Codi Civil:

“La Ley no ampara el abuso del derecho o el ejercicio antisocial del mismo. Todo acto u omisión que por la intención de su autor, por su objeto o por las circunstancias en que se realice sobrepase manifiestamente los límites normales del ejercicio de un derecho, con daño para tercero, dará lugar a la correspondiente indemnización y a la adopción de las medidas judiciales o administrativas que impidan la persistencia en el abuso.”

Sobre la figura de l'abús de dret, a efectes il·lustratius, fem esment de la STS de 20 de maig de 2002, segons la qual:

“(…), el abuso del derecho o el ejercicio antisocial del mismo que la ley no ampara (art. 7.2 CC), supone que, aun respetando los límites formales, se produzca una vulneración de los valores o de la idea axiológica que forma parte del contenido del derecho subjetivo o de la norma de cuyo ejercicio se trata.” (Fonament de Dret cinquè).

Convé tenir present, en qualsevol cas, que l'abús de dret només concorre de manera excepcional, quan s'uneixen determinades circumstàncies objectives i subjectives, com es posa de manifest en la STS de 20 de juny de 2008:

“(…) recoger la caracterización jurisprudencial del abuso del derecho y la interpretación que ha merecido de esta Sala no sólo el apartado segundo del artículo 7 del Código Civil, sino también su apartado primero, que impone la obligación de que los derechos se ejerciten conforme a las exigencias de la buena fe. Respecto de ésta, la Sala ha destacado que la buena o la mala fe constituye un concepto jurídico que se apoya en la valoración de conductas deducida de unos hechos, de suerte que esa valoración, que se mueve en el terreno de lo jurídico, se asienta en una apreciación de índole fáctica, excluida de la revisión casacional, si no es por el estrecho cauce que abre la denuncia del error de derecho en la valoración de la prueba. Por lo demás, es doctrina reiterada la de que la buena fe se presume, y debe considerarse ajustada a ella el comportamiento, en tanto no se acredite la mala fe (...).

En cuanto al abuso del derecho se deb destacar, con la Sentencia de 21 de septiembre de 2007, que constituye un límite al derecho subjetivo, y de ahí su carácter de remedio extraordinario, su índole excepcional y su alcance singularmente restrictivo. Sólo procede invocarlo y, consiguientemente, apreciarlo, como institución de equidad, cuando el derecho se ejercita con intención bien definida de causar daño a otro o utilizándolo de modo anormal o contradictor de la armónica convivencia social. Su

apreciación exige, pues, que la base fáctica ponga de manifiesto las circunstancias objetivas (anormalidad en el ejercicio) y las subjetivas (voluntad de perjudicar o ausencia de interés legítimo) que caracterizan su existencia, que viene determinada por la circunstancia subjetiva de ausencia de finalidad seria y legítima en el ejercicio del derecho, y por la objetiva de exceso en su ejercicio (Sentencia de 14 de diciembre de 2007, que cita las de 14 de octubre de 2004 y 8 de mayo de 2006, entre las más recientes).”

En el mateix sentit, la STS 18 de maig de 2005:

“El abuso de derecho, (...) exige, conforme a doctrina jurisprudencial reiterada para poder ser apreciado, que se den los requisitos de que si bien puede tratarse de una actuación aparentemente correcta, no obstante representa en realidad una extralimitación a la que la Ley no concede protección alguna, generando efectos negativos (los más corrientes daños y perjuicios), al resultar patente la circunstancia subjetiva de ausencia de finalidad seria y legítima, así como la objetiva de exceso en el ejercicio del derecho (Sentencias de 8-7-1986, 12-11-1988, 11-5-1991 y 25-9-1996).”
(Fonament de Dret primer).

En matèria de protecció de dades personals, la jurisprudència ha posat de manifest el risc que la LOPD sigui objecte d'un exercici abusiu o que s'utilitzi amb finalitats espúries per part dels interessats (SAN de 5 de novembre de 2008).

Traslladada aquesta qüestió a l'exercici dels drets ARCO, en particular, del dret de cancel·lació, si bé la normativa de protecció de dades no sotmet al dret de cancel·lació a un límit de peticions -a diferència del dret d'accés-, la reiteració de sol·licituds, unida a d'altres circumstàncies, com ara la manca de motivació esgrimida per l'interessat, etc, podria comportar un exercici abusiu del dret de cancel·lació.

En qualsevol cas, com es desprèn de la jurisprudència citada, l'existència d'abús de dret només es pot determinar amb un examen acurat de les circumstàncies que concorren en cada cas, tenint en compte les característiques pròpies del dret de què es tracti.

Feta aquesta consideració, pel que fa al dret de cancel·lació de dades sol·licitat en el cas que examinem, l'article 16 de la LOPD disposa que:

- “1. El responsable del tractament té l'obligació de fer efectiu el dret de rectificació o cancel·lació de l'interessat en el termini de deu dies.*
- 2. Han de ser rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal **el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa aquesta Llei** i, en particular, quan aquestes dades siguin inexactes o incompletes.*
- 3. La cancel·lació dóna lloc al bloqueig de les dades, i només s'han de conservar a disposició de les administracions públiques, els jutges i els tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament, durant el termini de prescripció d'aquestes responsabilitats. Complert aquest termini, s'ha de procedir a la supressió.*
(...)
- 5. Les dades de caràcter personal han de ser conservades durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables o, si s'escau, les relacions contractuals entre la persona o l'entitat responsable del tractament i l'interessat.”*

Atès que l'interessat demana “l'esborrat” d'imatges, cal tenir en compte que la cancel·lació no implica necessàriament, o immediatament, la supressió o esborrat de les dades personals. La cancel·lació, en principi, suposa “bloquejar” les dades, és a dir, cessar en el seu tractament, sens perjudici que hagin de suprimir-se quan resulti

pertinent (article 5.1.b) del RLOPD). Al respecte, en el cas de cancel·lació d'imatges ens remetem a la Instrucció 1/2009, de l'Autoritat, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància, que es pot consultar a la web www.apd.cat.

Com es desprèn de la normativa citada, la cancel·lació de les dades personals en principi es justifica en el fet que el tractament pugui ser contrari a l'ordenament jurídic, singularment, a la normativa de protecció de dades i, en particular, al principi de qualitat, configurat en l'article 4.1 de la LOPD:

“Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.”

D'entrada, l'interessat no explicita en les seves sol·licituds de cancel·lació de dades quins són els motius pels quals considera que el tractament de les dades que adjunta a les sol·licituds i de la seva imatge li suposa algun perjudici, o resulta contrària a les previsions normatives referides. Tot i que la LOPD no supedita l'exercici del dret de cancel·lació a una justificació concreta, al·legada per l'interessat, podria ser recomanable que l'Ajuntament demani a l'interessat que aclareixi o especifiqui els motius pels quals el tractament de les dades identificatives que acompanyen les sol·licituds que ha presentat, així com la captació de la seva imatge en moments puntuals, d'entrada i sortida de les dependències de l'Ajuntament, pot forçar el principi de qualitat o qualsevol altre principi o previsió de la normativa de protecció de dades. Aquesta concreció podria permetre una anàlisi més precisa per part de l'Ajuntament a l'hora de ponderar si la cancel·lació i esborrat de les imatges de l'interessat està fonamentada i ha de prosperar, o bé si correspon denegar la cancel·lació de les imatges.

Pel que fa concretament a la cancel·lació de les dades que s'adjunten a les instàncies (nom i cognoms, domicili, DNI i fotografia), les particularitats de l'exercici del dret de cancel·lació, i les exigències de la normativa esmentada, fan que aquestes dades no puguin ser cancel·lades per l'Ajuntament mentre no es doni compliment a la finalitat per a la qual es tracten, que és precisament la d'atendre el dret de cancel·lació.

Pel que fa a les imatges tractades pels sistemes de videovigilància, cal tenir en compte que, com declara el propi Ajuntament, aquest cancel·la d'ofici les imatges enregistrades pel sistema de videovigilància cada 15 dies, és a dir, en un termini més breu que el termini d'un mes que, amb caràcter general, es recomana no excedir per tal de cancel·lar les imatges tractades (article 8.1 de la Instrucció).

Tenint en compte el principi de qualitat esmentat (article 4.1 de la LOPD), no sembla desproporcionat que l'Ajuntament atengui les sol·licituds presentades, informant a l'interessat que les imatges enregistrades en determinada data (la que indiqui el propi interessat en cada cas) seran esborrades d'ofici per l'Ajuntament quan es compleixen els quinze dies des de la captació, sense haver de procedir a l'efectiu esborrat de les imatges, al menys, inicialment, sinó al bloqueig.

En la mateixa resposta de l'Ajuntament, aquest podria concretar que el tractament de les imatges de l'interessat serà aquest (l'esborrat d'ofici en complir-se el termini de quinze dies), a menys que l'interessat al·legui alguna circumstància o motiu pel qual pugui ser pertinent cancel·lar les imatges abans que es compleixin els quinze dies de conservació previst.

En resum, una resposta de l'Ajuntament en aquests termes, permetria atendre el dret de cancel·lació en el preceptiu termini de deu dies (en el sentit de donar una resposta a l'interessat) sense haver de procedir a l'efectiu esborrat de les imatges, que no sembla, d'entrada, estrictament necessari, vist el termini d'esborrat d'ofici de les imatges i la manca de motivació específica per part de l'interessat.

En qualsevol cas, com s'ha apuntat, el responsable ha d'atendre sempre l'exercici dels drets ARCO, en el sentit de donar una resposta a l'interessat, per bé que la cancel·lació de dades no hagi de realitzar-se per algun motiu fonamentat en la normativa de protecció de dades, com ara que el tractament de les dades resulta adequat i legítim, que les imatges no s'enregistren, o que ja s'han cancel·lat o fins i tot esborrat.

L'interessat també sol·licita en els escrits presentats a l'Ajuntament que "(...) las copias del DNI y de la imagen, que apporto, sean devueltas a mi domicilio".

Pel que fa a aquesta petició, val a dir que el retorn de documentació per part de l'Ajuntament al domicili del sol·licitant no és exigible a l'Ajuntament, ja que no forma part de les obligacions que la normativa de protecció de dades imposa als responsables, en relació amb l'exercici dels drets ARCO. Per tant, aquesta petició no genera una obligació per a l'Ajuntament, en el sentit que ho sol·licita l'interessat.

D'acord amb les consideracions fetes fins ara, en relació amb la consulta plantejada per l'Ajuntament, es fan les següents,

Conclusions,

Tenint en compte els termes poc concrets en els que l'interessat ha exercit el dret d'accés, que poden suposar una certa complexitat en la resposta, es pot considerar que l'Ajuntament ha atès aquest dret de forma adequada en el cas examinat, a través de l'escrit de data 3 d'agost de 2012, complementat pels aclariments posteriors de data 18 de setembre.

Pel que fa a les dades identificatives de les sol·licituds (nom i cognoms, DNI, domicili i fotografia), no poden ser cancel·lades per l'Ajuntament mentre no es doni compliment a la finalitat (atendre el dret). Això, sens perjudici que l'Ajuntament ha de respondre adequadament a l'interessat.

Pel que fa a les imatges tractades pels sistemes de videovigilància, l'Ajuntament pot informar a l'interessat que les imatges enregistrades en determinada data seran esborrades d'ofici per l'Ajuntament quan es compleixen els quinze dies des de la captació, sense haver de procedir a l'esborrat immediat de les imatges, llevat que l'interessat al·legui alguna circumstància o motiu pel qual pugui ser pertinent cancel·lar les imatges abans que es compleixin els quinze dies

Pel que fa a la petició que les còpies del DNI i de la imatge del sol·licitant siguin retornades al seu domicili, això no és exigible a l'Ajuntament, ja que no forma part de les obligacions que la normativa de protecció de dades imposa als responsables.

Barcelona, 7 de novembre de 2012